

Fotograaf

Henk Van Cauwenbergh

Bij het grote publiek is Henk Van Cauwenbergh vooral bekend door zijn foto's voor de Showbizkalender, waarin ieder jaar opnieuw een dozijn schaarsgeklede Bekende Schonen poseren. Maar zelf beschouwt hij dit eerder als een leuke afwisseling en situeert hij het zwaartepunt van zijn werk in een meer persoonlijke fotografie mét een verhaal. Hij verhuisde zopas naar de Provence, op een steenworp van enkele van zijn beroemdste klanten, en opent er binnenkort een chambre d'hôtes met de veelzeggende naam Mas La Bohème.

Mijn liefde voor het schrijven heeft me naar de Vrije Universiteit Brussel geleid. Ik woonde als kind in Knokke, dus Brussel lag niet echt bij de deur. In Gent was de richting Pol en Soc mijn beste optie, maar aan de VUB had je de richting Pers- en Communicatiewetenschappen, die nog veel beter aansloot bij mijn drang om te schrijven.

De microbe van de fotografie heeft me pas later te pakken gekregen, toen ik de beroemde fotograaf Peter Lindbergh ontmoette. Ik was gefascineerd door de manier waarop die man zo'n mooie verhalen in zijn fotografie kon verwerken. Toch heb ik de tekst nooit helemaal losgelaten; het liefst combineer ik beide. Ik breng heel vaak een beeldverhaal, zoals bijvoorbeeld over de weduwe van Marcel Cerdan, waarbij de tekst op de foto wordt tentoongesteld. Dat is mijn aparte manier om mijn journalistieke achtergrond te verwerken in mijn fotografie, in plaats van er gewoon een boek van te maken.

Aan mijn studententijd aan de VUB heb ik erg positieve herinneringen. Ik ben nooit gebuisd, daar zorgde ik wel voor, omdat ik mijn studies helemaal zelf moest bekostigen. Ieder weekend trok ik terug naar Knokke om er te werken in het casino. Daardoor had ik zelden de gelegenheid om op café te blijven hangen met mijn medestudenten. Ik was ook allesbehalve studentikoos. Het hele gedoe met klakken, dopen en cantussen was aan mij niet besteed.

Vooral de openheid van geest aan de VUB is mij bijgebleven. Je werd er op een spontane manier als een volwassene behandeld en niet betutteld als een schoolkind. Ik kwam uit dat dwingende regime van het secundair onderwijs in de jaren zeventig, en toen ik aan de VUB kwam, viel dat als een juk van mij af. Ik had die openheid ook nodig om goed te kunnen functioneren: als ik mij aan een hele hoop strikte regels moet houden, verlies ik meteen al de helft van mijn mogelijkheden. Aan de VUB heb ik geleerd om een flinke portie zelfdiscipline te kweken en dat werpt tot op heden zijn vruchten af. En ik herinner me nog steeds dat ik me er altijd open en vrij heb gevoeld. Ik ging als kind niet graag naar school, omdat ik er een probleem mee had van altijd maar vanalles te moeten, en naar de VUB ben ik nooit tegen mijn zin gegaan.

Een hechte band met Brussel heb ik niet echt overgehouden aan mijn studententijd. Niet alleen trok ik van vrijdag tot maandagochtend terug

naar Knokke, maar bovendien zat ik ook nog eens op kot in Antwerpen, omdat ik gratis kon logeren bij een tante. Dus pendelde ik iedere dag op mijn motor tussen Antwerpen en Brussel. Ik trok wel eens de stad in, maar dat is intussen helemaal verwaterd. Maar ik herinner me wel dat het een verrijkende ervaring was om mijn leven te verdelen tussen deze drie steden.

Mijn verhuizing naar de Provence zal weinig impact hebben op mijn werk: ook voordien werkte ik al voor negentig procent in het buitenland. Nu woon ik zelfs dichterbij enkele van mijn grootste klanten (*lacht*). Bijvoorbeeld Charles Aznavour, en prinses Caroline van Monaco. Aznavour is nu al tachtig, maar nog steeds druk bezig. Ik maak foto's voor zijn promotie. Hij is nu bijna mijn buur, en komt binnenkort onze chambre d'hôtes officieel openen. Bovendien heb ik al gemerkt dat het Franse publiek meer van mijn werk koopt dan het Vlaamse publiek. Fransen lijken vanuit hun achtergrond spontaner te investeren in cultuur en mooie dingen, terwijl de Vlamingen het gewoon mooi vinden en dan weer buitenstappen.

De Showbizkalender is slechts een klein aspectje van mijn werk. Het is een soort etalage waarmee ik mijn naamsbekendheid heb verworven, maar het is niet mijn ultieme ambitie. Ik vind het fijn om ook eens op die manier te werken, maar ik wil toch vooral mijn energie steken in persoonlijke projecten waarbij ik fotografie en journalistiek kan combineren. Ik wil dat ook graag doorgeven aan anderen: zo begin ik binnenkort met het organiseren van workshops fotografie voor amateurfotografen. [km] ■

HENK VAN CAUWENBERGH (52)

Afgestudeerd: 1980

Diploma: licentiaat in de Pers- en
Communicatiewetenschappen

Eerste job: freelance journalist bij
Het Nieuwsblad

Huidige job: beroepsfotograaf

Foto: Henk Van Cauwenbergh